

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-Н НИКОЛА МИНЧЕВ

53
14 X

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И
ФИНАНСИ
Г-Н ЛЮБОМИР КАРИМАНСКИ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 79, ал. 1 от ПОДНС внасяме предложение за изменение на законопроекта за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане № 47-254-01-11/ 26.01.2022 г., внесен от Любомир Каримански, приет на първо гласуване на 9 февруари 2022 г., както следва:

В преходните и заключителните разпоредби в § 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 4:
“4. В чл. 29, ал. 1:
а) в т. 2 се създава буква “Г”:
“Г) доходи от упражняване на свободна професия като адвокат.”;
б) в т. 3 след думата “професия” се добавя „извън тази по т. 2, буква “Г”.
2. Точки 4-10 стават т. 5-11.

Вносител:

Николай Георгиев
Петър Николаев Петров
Никола Ангелов Димитров
Иван Георгиев
Стоян Николов Тасмаков
Даниел Петров Петров
Николай Георгиев Димитров
Ангел Жеков Георгиев

Wesps. *Stenocryptus* *Stenocryptus*
legum. *Stenocryptus* *legum*

Аргументи към предложението

Считаме, че е налице от промяна в процента на нормативно признатите разходи при упражняване на адвокатската професия, която промяна да отрази реалната фактическа ситуация при работата на тази гилдия от около 13 000 – 14 000 практикуващи адвокати понастоящем. Професията на адвоката е уредена в чл.134, ал.1 от българската Конституция като подпомагаща гражданите и юридическите лица при защитата на техните права и законни интереси. Без фигурата на адвоката обществото не би могло да функционира нормално. Като законодателството не разглежда фигурата на адвоката като на търговец, а като на защитник на гражданите и организациите. Затова е в този вид и данъчната уредбата на тази свободна професия.

Необходимостта от завишаване на нормативно признатите разходи от дейността на адвокатите от 25% на 40% се обосновава със задължителните разходи, които адвокатите правят при упражняване на своята дейност, които разходи така или иначе нараснаха през последните няколко години и реално са поне около 40%. Някои от тях (но дори не всички) са: разходи по изпълнение на задължението за поддържане на постоянно работеща кантора на конкретен адрес на практиката на адвоката (в доста случаи под наем); необходимите вложения в техника, материали, консумативи и разноски при упражняване на адвокатската професия; разходи за сътрудници; разходите за членски внос за упражняване на професията адвокат; разходите за задължителна застраховка „професионална отговорност“; не на последно място и разходите за повишаване на квалификацията на адвоката чрез участие в професионалните лекционни курсове и семинари (цената на един семинар в последните 3-4 години е не по-малка от 200-250 лв., а с оглед постоянното изменение на законодателството, така постоянна е и необходимостта от повишаване на квалификацията на адвоката); държим да посочим, че заедно с перманентното увеличаване на минималната работна заплата през последните години, неминуемо се увеличиха като обща сума и разходите за авансов и окончателен данък, както и разходите за задължителните месечни осигурителни вноски.

Всички гореописани задължителни и необходими разходи, които следва да бъдат направени от адвоката като условие и необходимост за надлежното упражняване на адвокатската професия увеличиха значително своя размер през последните години. По време на „извънредната епидемична обстановка“ последните 2г. не само значително намаля и адвокатската работа, така се увеличи и инфлацията,

което допълнително повлиява както за намаляване на приходите, така и за увеличение на разходите. Като резултат, разходите на адвоката за упражняване на професията му надхвърлят значително и 40%, за признаването на който процент настояваме в момента.

На следващо място следва да посочим, че минимумите на адвокатските възнаграждения не са променени съществено през последното десетилетие и същите не отговарят на настоящите икономически отношения в страната. Така представителите на тази конституционно уредена професия са принудени да се конкурират на свободния пазар на едни неконкурентни цени от една страна, но и при задължителните разходи, които правят месечно, от друга. В адвокатурата, за разлика от други саморегулиращи се юридически професии, липсва ограничение (или държавно определено териториално разпределение) на броя практикуващи и именно пазарът играе ролята на регулатор на тази професия.

Държим също така да посочим, че за разлика от много други професии, адвокатите не получиха никаква държавна подкрепа, помощ, облекчения или финансови компенсации през последните две години на „извънредна епидемична обстановка“. Така адвокатите допълнително бяха поставени в едно по-тежко положение в този период и оцеляването на тази професия бе поставено под допълнително изпитание.

За сравнение, доходите от други дейности вече се ползват с 40% нормативно признати разходи и за нас липсват мотиви защо адвокатската професия може да ползва понастоящем по-нисък процент на признати разходи, с оглед нейното огромно значение за съблюдаването на законността в нашата родина.

Дори и настоящото предложение не целим и не се молим някаква пряка държавна финансова подкрепа, а наместо това за създаване на възможност за едно облекчение, което със сигурност ще подежда ползотворно на практикуването на адвокатската професия.

Следва да отбележим, че искането за увеличаване на нормативно признатите разходи от 25% до 40% е подкрепено и от председателя на Висшия адвокатски съвет в заседанието на парламентарната комисия по бюджет и финанси, проведено на 01.02.2022г.

Считаме, че подобно увеличение на нормативно признатите разходи ще намали и сивия сектор, тъй като ще изкара повече приходи „на светло“, респективно и ще се намали риска от евентуална негативна последица за фиска. Също така следва да се отбележи и обстоятелството, че една част от адвокатите така или иначе са организирани в адвокатски дружества, които като юридически лица са обект на облагане по реда на

ЗКПО, а не на ЗДДФЛ, което допълнително ще редуцира евентуално намаляване на приходите във фиска от тази законодателна промяна.

Не на последно място, виждаме намерения за съдебна реформа и за образно казано, привеждане на прокуратурата в един работещ вид. Когато се цели раздаване на справедливост, дейността на прокуратурата е само едната страна на монетата. За ефективна справедливост в съдопроизводството следва да се осигури и възможност, срещу един добре работещ прокурор да стои фигурата на един достоен адвокат, добре подготвен професионалист.

Затова считаме, че подобна промяна ще подобри условията за работа за адвокатската професия, ще помогне за възстановяване на нейното достойнство в обществото и ще даде една по-голяма сигурност на адвокатите, че ще могат по-лесно и по-безпроблемно да упражняват своята дейност.

**На основание чл.144 от Правилника за организация и дейността на Народното събрание, аз, подписалият законопроекта народен представител Петър Николаев Петров декларирам частен интерес от него, в качеството ми на практикуващ адвокат и част от гилдия, която се бори за запазване на своето достойнство, която се бори за своето оцеляване и която се надява на подадена ръка от държавата в момент на нужда от запазване ролята на адвокатурата като стожер на законността в Република България.*

Вносител:

Костадин Тодоров Костадинов
ПЕТЪР НИКОЛАЕВ ПЕТРОВ
Никола Ангелов Янширов
Иво Георгиев Русев
Стоян Николов Таслаков
Даниса Петров Петров
Никола Георгиев Янширов
Ангел Неков Георгиев
Искра Михайлов Михайлов
Георги Николаев Георгиев